

Dr. Benei József (1994.)

1962-ben fiatalon, a körzeti orvosi munkában kevés tapasztalattal rendelkezve kerültem Földesre. Azzal a nem titkolt szándékkal érkeztem a községben, hogy az első adódó alkalommal visszamegyek volt munkahelyem – a makói Kórház – fül-, orr-, gégeészeti osztályára. Nem így történt! Egyrészt kezdeti munkahelyi elfoglaltságom – első időszakában két körzet egészségügyi munkáját egyedül láttam el – nem tette lehetővé, hogy saját ügyeim intézésére a községet – akár csak egy napra is – elhagyjam. Másrészt gyermekeim nevelése, iskoláztatása is nagy feladatot rótt rám, s így egyszerűen nem volt időm új munkahely után nézni.

Végül, de nem utolsó sorban itt marasztalt az itt élő emberek – általam nagyra értékelt – szorgalma, munkaszeretete és a tapasztalt ragaszkodásuk fiatal orvosukhoz. Ahogy teltek az évek, egyre jobban megismertem a községet, szereztem ismeretséget a gyógyító munka kapcsán, s ez háttérbe szorította azokat a kezdeti gondolatokat, amelyek idekerülésemkor még erősek voltak. A távozás gondolata helyébe a letelepedés gondolata kezdett érlelődni bennem, és 1972-ben házat építettem és véglegesen letelepedtem a községbe.

Az itt élő emberek megbecsülésének és ragaszkodásának éreztem azt aényt, hogy 35 éves itteni aktív munkálkodásom alatt semmilyen panasz nem fordult elő. Ez annak ellenére így volt, hogy kezdetben napi 60-70 beteg ellátása nem kis türelmet, és egyre nagyobb szaktudást igényelt. Működésem egyik legjelentősebb állomásának tartom – annak ellenére, hogy szülészeti osztályon is dolgoztam -, hogy megszüntettem az itthoni szüléseket, bár a községben korábban működő szülőotthon háttérével sokan ragaszkodtak az itthoni szüléshez. Ennek megszüntetésére gyakran „kemény” intézkedéseket kellett tennem. A „kemény” intézkedés lényegében az volt, hogy az egészségügyi szempontokat figyelembe véve, az itthon már megszületett babát és az édesanyát beutaltam a kórházi osztályra.

Amint a munkahelyi túlterheltségem megengedte, több időm maradt a község közéleti, sportéleti tevékenységekbe való bekapcsolódásra. Voltam tanácsstag, labdarugó szakosztályvezető. Már deresedő fejjel több éven keresztül részt vettem a község „Fut a Falu”, „Gurul a Falu” mozgalmában, s egyéb szabadidős sporttevékenységben. Egyrészt mert magam is jól éreztem magam, másrészt – mint orvos – egészségmegőrző, regeneráló jelentőségét is értékeltem. Szükség esetén a sportolók egészségügyi ellátását is biztosítottam, s ilyen jellegű ügyeletet is elláttam sporteseményeken.

Annak ellenére, hogy idekerülésemkor a távozás szándékával foglalkoztam, most határozottan úgy érzem, hogy jól döntöttem, amikor itt maradtam. Az itt élő emberek őszinte tiszteletét és megbecsülését érzem, s ennek kifejeződését jelenti számomra a „Földes Községért Emlékérem” adományozása.